

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 120. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639966671824.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

J Aaret 1772 havde jeg adskillige Gange været i Sælskab med *General Adjudant Warnstedt*, men i hvor forekommende artig han end var, følede jeg dog en lønlig Afskye for ham og paastod, at hans Ansigt vidnede om en falsk og sort Siel. J Sommeren 1773 fik han *Augustin* overtalt til at *presentere* ham for mig, og efter den Tiid, var der næsten ingen Dag uden han io kom selv, og ingen Opmærksomhed, som han io viiste, saa at den meest indtagne Elsker ikke kunde gjøre meere. Jeg, som aldrig havde været af de Fruentimmere, der troer, at et hvert Mandsperson, der paa een eller anden Maade udmærker dem, er forliebt i dem, men meget meere paastaaet, at der kunde være Venskab og Fortroelighed imellem Personer af uliige Kiøn, uden Hensigt til nogen anden For-Bindelse, kunde mindre falde til den Daarlighed nu, da Ungdommens Yndighed var borte, og han saa meget yngre end jeg. De Tienester han kunde vente sig af mig, vare i mine Tanker saa ringe og 121 ubetydelige, at jeg vilde have rødmet ved den Tanke, at et Menneske af hans Vilkor kunde forstille sig i den Grad for at nyde dem, og da al<t>saa, al min Gransken og Overveyen ingen Grunde kunde udfinde til hans Forhold, saa Blev min Slutning den, at han var det han gav sig ud for, min sande Ven, og følgelig krævede Pligt og Erkiendtlighed at udrydde den Afskye jeg havde for ham. Men da der stedse var noget, som skrækkede mig, hver Gang jeg ret saae paa ham, saa søgte jeg at holde ham skadeløs derfor ved alle de Forbindt Ligheder jeg kunde paa lægge ham, og den Fornøjelse jeg fandt i at forekom<m>e hans Ønsker Bandt mig omsider saa fast til ham, at jeg med Glæde havde Ladet mit Liv for ham; men det varede kun lidet meere end et Aar, da han gav mig Anledning til at have ham Mistænkt for Falskhed og Underfundighed. Men da *Don Varini* har givet Dem en tilstrækkelig Oplysning herom, saa vil jeg forlade denne ubehagelige Materie.